

Ölüm Üzerine Bir Deneme

— murat-kartal · 18 Mayıs 2010

e.e.cummings der ki ;

Seni diğerlerinden farksız yapmaya bütün gücüyle gece gündüz çalışan bir dünyada,KENDİN OLARAK KALABİLMEK,dünyanın en zor savaşını vermek demektir.

"Bu savaş bir başladı mı,artık hiç bitmez!..."

Yaşam ölüm öncesindeki bir yol olarak karşımızda durmaktadır.İnsanlar nerede ve nasıl doğacaklarına karar veremezler,Ancak yaşamsal şekillendirmelerini kendileri düzenleyebilme yetisi/donanımı ile doğarlar.Tercihlerini yapma elinde tutabilme yetisi ile yaratılmış insanların elbetteki bu paye doğrultusunda bedel ödeme gibi bir zorunlulukları da vardır...

"Bizim sizi boş yere yarattığımızı ve huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sanmıştınız?"(Mu`minun 115)

Başlangıcı olan her şeyin sonunda vardır.Son yaklaştıkça da elbetteki tercihlerde değişkenlikler baş gösterecektir.Bunun nedeni insanın yüz yüze geldikçe olaylarla daha bir farkındalığının artmasıdır... Ecel denilen yaşam serüveninin bitiş noktası halk arasında nedense yaşlanma ile sınırlı tutulmaktadır. Oysaki günlük ölüm haberleri olsun duyularımız olsun ölümün gelirken böyle bir sabiteden hareket etmediğini göstermiştir.

Bizde oluşan bu ön yargı yaşamsal manada bir çok öngörüde hayata taşımızdır.

Namazı daha çok gencim...Oruçmu ya daha yaşlanınca tutar...Vb.bir çok yerleşik inanç abidleri vardır toplumsal kabullerimizde.

Ölüm bilinci içinde yaşamının gerekliliklerinin sosyolojik analizine baktığımızda:

Toplumsal hak hukuk savaşında ölümden sonra verilecek hesabın neticesinde doğacak olan Ceza/Ödül denklemi içersinde insan ödülü hak etmek cezadan kurtulmak amacı ile yaşam modeli çizdiğinde Sosyal yapılanmalarda daha bir kişi haklarına saygılı,insanlara zulm etme konusunda daha bir duyarlı olduğunu görmekteyiz.

Dinin yaşama uyarlandığı toplumlarda (ki fertlerden yaşanarak toplumsallığa ulaşmamış bir din dikta yolu ile hiç bir zaman hükümran olamamıştır.)Fertlerden başlayan duyarlıklar toplumsal kuşatmalara varmış daha bir yaşama saygılı ilişkilerinde egoist davranışları süzgecinde arındırmış,Saygılı adalaetli bir yaşamı tercih etmiş fertlerin temelinde bulunduğu toplumlar daha müreffeh yaşamışlardır.

Konumuz itibari ile islami modellerden söz etmekte gibi görünsekte adını koyduğumuz yaşamsal kurallara dinin yayılmasındaki etkenlerde göz ardı etmeden belki irdelenmelidir.Din tebliğsel boyut ile geldiği zamanlarda toplumlar duyup/işitip kabullendiği bu modeli yaşamakta imtina etmemiş olacaktır.Devrimler yolu ile gelen modeller ise insanların kabullerini zaman içersinde elde edemediklerinden dolayı tarih sayfalarına gömülüp gitmişlerdir.Hz ömere bir çok vilayetin islama boyun

eğdiği haberi geldiğinde ömer kederlenir.Sorulduğunda ise bu insanların islama gelişlerinde bir sürü psikolojinin olduğunu bunun ise gelecekte halka karıştıklarında adetlerini dine sokarak islamın ilmek ilmek çözümlmesine neden olacağını anlatmıştı.Ömerin bu öngörüşü tarihin tuttuğu günlüklerdende rahatca anlaşılmıştır...

Burada islami hareketin tebliğ sonucunda elde ettiği başarının Rasul sav. zamanında oluşmuş bir metod olduğu zaten ortadadır...

Ölüm için yaşamın köprülerinin ardından gelinen bir son durak olarak baktığımızda konu arasına serpiştirilmiş detay gibi görünen her şey aslında ana fikridir yazımızın.

Ahret bilinci ile yaşayan toplulukların hem yaşadıkları zaman dilimi içersinde hemde yaşam sonrası bedel ödeme gününde sevindirici sonuçlar elde edecekleri kesindir.

Bundan sonra uzun bir bekleyiş ve ardından ilahi adaletin tahakkuku için büyük mahkeme kurulacaktır. Görevli melekler tarafından yazılmış olan amel defteri ortaya konacak "Her nefis yaptığı hayrı ve kötülüğu (o kitapta) hazır bulacaktır."[1] "O gün asla zülüm yapılmayacaktır.[2] Kim zerre kadar hayır işlemişse onu görecek ve zerre miktarı kötülük işlemişse onu da görecektir.[3]

Her insana Kitabını oku, bugün kendi nefsin, kendine hesapçı olarak yeter[4] denilecek. Bazılarının kitabı sağdan, bazılarının kitabı da soldan kendilerine verilecektir. Kitabı sağdan verilenler: "Alın, kitabımı okuyun, doğrusu ben hesapla karşılaşacağımı sezmiştim zaten diyecek. Ardından da Allah'ın kendisi için hazırladığı eşsiz cennete girecektir. Kitabı soldan verilenler ise: "Kitabım verilmeseydi, keşke hesabımın ne olduğunu bilmeseydim, keşke ölümlle tamamen yok olup gitseydim, malım beni kurtarmadı, gücüm, saltanatım yok olup gitti.[8]ve keşke ahret hayatım için dünyadan bir şeyler getirseydim"[6] diyecektir. Son pişmanlık da fayda vermeyecektir. Dünyada yaptıklarını inkar durumunda ise, kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları hakkında aleyhine şehadet edecektir.[7]

[1] Al-i İmran,3/30

[2] Ğafir,40/17 [3] Zilzal,99/7-8 [4] İsra,17/14 [5] Hakka,69/19-29

[6] Beled, 90/24 [7] Yasin,36/65